

ਬੰਦਗੀ

ਮੰਤਰੀ 15:1-14

‘ਪਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਹੁਣ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚੇ ਭਗਤ ਆਤਮਾ ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਈ ਓਹ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਕਰਨ’ (ਯੂਹੰਨਾ 4:23, 24)।

ਬੰਦਗੀ! ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ, ਪਰ ਬੰਦਗੀ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਬੰਦਗੀ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਗਲਤ ਰੱਬ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਕਾਮਯਾਬੀ ਦੀ, ਘਮੰਡ ਦੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ, ਮਨ ਪਰਚਾਵੇ ਦੀ, ਵਪਾਰ ਦੀ, ਮਨ ਪਸੰਦ ਦੀ, ਕਾਮ ਦੀ, ਦੌਲਤ ਦੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮੁੱਦਾ ਬੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਭਾਵ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖਾਣਾ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰੋਜ਼ ਚੱਲਣਾ ‘ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ’ ਹੀ ਹੈ ‘ਪਰਤਾਪ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨੋ, ਨਜ਼ਰਾਨਾ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਸਿਜਦਾ ਕਰੋ’ (1 ਇਤਿਹਾਸ 16:29; ਜ਼ਬੂਰ 29:2; 96:9)। ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਵਾਸਤੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤਕ ‘ਹੈਲੋਲੂਯਾਹ’ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:31)। ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ ਚੱਲਣ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ‘ਅੱਜ ਮੇਰਾ ਜੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ!’ ਸਾਡਾ ਜੀ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੇ, ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਇਹ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੀਏ। ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਕਰੋ ਜਦ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਹਾਰ ਗਲਤ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਤਾਰੀਫ਼ ਦੀ ਬੰਦਗੀ। ਖੁਦਾ ਉਦੋਂ ਵੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਮਾੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਯੋਗ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ! ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਰਹਿਣ ਦਿਓ।

ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬੰਦਗੀ ਹੀ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਾਜ ਹੈ। ਹੋਰ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਗੱਲ ਕਲੀਸੀਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਬੰਦਗੀ ਹੀ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਸ਼ਬਦ (1) ਵਚਨ, (2) ਬੰਦਗੀ, (3) ਕੰਮ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰਤੀਬ ਹੈ। ਵਚਨ ਨਾਲ ਸਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਫਲ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਬੰਦਗੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਜੁੱਤੀ ਲਾਹ ਦੇਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਖੜਾ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ ਹੈ’ (ਕੁਚ 3:5)। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਜਾਣੋ, ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਰੱਖੋ, ਖੁਦਾ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ, ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ

ਕਰੋ, ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੋ! ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ, ਫ਼ਜ਼ਲ ਦੇ ਨਾਕਾਮ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ‘‘ਖੇਡ ਦਾ ਮੈਦਾਨ’’ ਨਹੀਂ, ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ’’ ਹੈ।

ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ

ਖੁਦਾ-ਖੁਦਾ-ਖੁਦਾ! ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਖੁਦਾ ਹੀ ਹੈ (ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ)। ‘‘ਖੁਦਾ, ਖੁਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ।’’ ਜਦ ਰਸੂਲ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਕ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਿਜਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ (ਦੇ ਵਾਰ), ਤਾਂ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਰਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਿਜਦਾ ਕਰ’’ ਭਾਵ ਉਸੇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:9)। ਐਤਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜਦ ਕਲੀਸੀਆ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੀਡ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਾਸਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਏ ਹਾਂ।’’ ਬੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਕਬੂਲਣਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਸਰੋਤਾ ਹੈ, ਸਰੋਤਾ ਖੁਦਾ ਨਹੀਂ। ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੀ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 6 ਵਿਚ ਯਸਾਯਾਹ ਰੋਜ਼ ਵਾਂਗ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਫ਼ਰਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ ਸੀ! ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਬੰਦਗੀ ਕੀਤੀ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਜਦਾ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਬੰਦਗੀ ਜਾਂ ਇਬਾਦਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, *ਮਹਿਸੂਸ* ਕਰਨ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ। ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬੋਲਣ ਨਾਲ। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਦੰਗ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਬੇਹੱਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਯਾਦਗਾਰੀ ਅਤੇ ਜਲਾਲੀ ਕੰਮ ਬੰਦਗੀ ਹੈ। ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੰਦਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਲੀਮੀ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦਕਿ ਦੁਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹਲੀਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਘਮੰਡ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ‘‘ਆਪਣੀ ਹਲੀਮੀ ਉੱਤੇ ਘਮੰਡ’’ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ‘‘ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ’’ ਜਾਂ ‘‘ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ’’ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤਕ ਲਿਆਉਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਖੁਦਗਰਜ਼ ਲੋਕ ਹੀ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ‘‘ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।’’ ਬਿਨਾਂ ਬਰਕਤ ਦੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦਿੰਦੇ ਹੋ! ਬੰਦਗੀ ‘‘ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਛਿੜਕਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।’’ ਬੰਦਗੀ ਕੁਰਸੀਆਂ ਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਜੀਵ ਨਾ ਬਣਾਓ!* ਬੰਦਗੀ ਐਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਇਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਨਾ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਲ ਚੰਬੜੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਨਾ ਨਵੇਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹੈ! ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਹੈ! ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

ਅੱਜ ਬੰਦਗੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤਕ ਰਹੇਗੀ ਜਦ ਤਕ ਤਿੰਨ ਵੱਡੀਆਂ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਹਕੀਕਤਾਂ ਕੀ ਹਨ? ਬੰਦਗੀ ਲਈ (1) ਪਵਿੱਤਰ ਸਮਾਂ, (2) ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ (3) ਪਵਿੱਤਰ ਢੰਗ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਰਿਆ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰ ਬਾਰ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਛਾਣ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਅੱਡੇ ਅੱਡ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ’ ਅਤੇ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ’ ਦਾ ਆਪੋ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੰਦਗੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ (ਹੀ ਤੁਸੀਂ ‘ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ’) ਖਾਸ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਯਾਜਕ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਯਾਜਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਬੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਯੂਹੰਨਾ 4:23, 24)। ਇਸ ਵਿਚ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਸਾਡੀ ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਢੀਠਪੁਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮਨ ਅਤੇ ਤਨ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਬੰਦਗੀ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਤਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਐਤਵਾਰ [ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂਵਾਰ] ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੋਕ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਬੈਠਣ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ‘ਚਰਚ’ (ਕਲੀਸੀਆ) ਵਿਚ ਉਘਲਾਉਣਾ ਬੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਕੁਝ ਖ਼ਾਸ ‘ਗੱਲਾਂ’ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹੋਣੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਤਰੀਕਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕਤਲ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। (ਉਤਪਤ 4:3-8 ਵਿਚ ਕਇਨ ਅਤੇ ਹਾਬਲ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਪੜ੍ਹੋ)। ਨਦਾਬ ਅਤੇ ਅਬੀਹੂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੜ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:1, 2)। ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਤੇ ਉਜ਼ਾਹ ਉਸੇ ਵਕਤ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ (2 ਸਮੂਏਲ 6:3, 6, 7)। ਸਹੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਵੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ! ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਇਹ ਵਿਰਥਾ ਮੇਰੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ’ (ਮੱਤੀ 15:9)। ਢੰਗ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਰੱਖੋ! ਬਿਨਾਂ ਢੰਗ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਲਾ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ? ਬੰਦਗੀ ਭਲਾ ਕੋਈ ਸਰਕਸ ਹੈ? ਬੁੱਤਪ੍ਰਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਉਪਾਸਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੇਸ਼ਵਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਵਚਨ ਵਿਚ ਨਵੇਂਪਣ ਦੀ ਕੋਈ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਦੀ ਥਾਂ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੰਦਗੀ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੰਦਗੀ ਦੇ ‘ਕਾਰਜਾਂ’ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਬੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹਾਂ? ‘ਆਊਟਲੈਟ,’ ‘ਇਜ਼ਹਾਰ,’ ‘ਚੈਲੰਜ’ ਜਾਂ ‘ਮਾਧਿਅਮ’? ਬਿਨਾਂ ‘ਕਾਰਜਾਂ’ ਦੇ (ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਨਾਂਅ ਦਿਓ) ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ, ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ, ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ, ਦੁਆ ਕਰਦੇ, ਸੰਗਤੀ

ਰੱਖਦੇ, ਚੰਦਾ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ‘ਕਾਰਜ’ ਹੀ ਸਨ। ਬਿਨਾਂ ਵਚਨ ਦੇ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ‘ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ’ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਦ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਬੰਦਗੀ ਤੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਬੰਦਗੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ, ਜਾਂ ਅਦਾਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਮਨ ਪਰਚਾਏ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਕੀ ਸਾਡੀ ਬੰਦਗੀ ਤੋਂ ਖੁਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ?’ ਇਸਦੀ ਥਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਯਸਾਯਾਹ 1 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਘਿਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਯਸਾਯਾਹ 2 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੈ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਮਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਰਸ਼ਕ ਹਾਂ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਗਾਹਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ, ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਨੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਲੈ ਆਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਜਿਹੇ ‘ਸ਼ੋਅ ਟਾਈਮ’ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਰਿਮੋਟ ਕੰਟਰੋਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਚੈਨਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬੋਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੈਨਲ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਕੋਈ ਰਵਾਇਤ, ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ, ਕੋਈ ਸਿਸਟਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਅਸਲ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ! ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਖੂਬੀ, ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਚ ਹਕੀਕਤ ਹੈ! ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਧਰਮਵਿਗਿਆਨ (ਥਿਓਲੋਜੀ), ਸ਼ਰਧਾ, ਵਿਚਾਰ, ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਅਸਲ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਭਾਲੋ; ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ (1) ਪਵਿੱਤਰ ਸਮਾਂ, (2) ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ, ਅਤੇ (3) ਪਵਿੱਤਰ ਢੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੋ।

ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਕਾਰਜ

ਬੰਦਗੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੀ। ਸਹੀ ਸਮਾਂ, ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਢੰਗ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਹੀ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਦਾ ਫ਼ੋਕਸ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿਚ ਬੇਕਾਰ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੋਕ ਵੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਚਾਹੁਣ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਵੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੀਏ। ਉਹ ‘ਇਸ ਜਗਤ ਦਾ ਈਸ਼ਰ’ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:4)। ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਸਿਜਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਲਈ ਸੀ (ਮੱਤੀ 4)। ਕਲੀਸੀਆ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਤਦੇ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਜਦ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਬੰਦਗੀ ਹੈ। ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਰੂਹਾਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲੀਸੀਆ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਐਤਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਆਰਥੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਕ ਨਾਸਤਿਕ ਆਦਮੀ ਸਮਕਾਲੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਰਦਾ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ (ਅਨੁਭਵ) ਹੋਇਆ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਦਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ

ਤੇ ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਉੱਚ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਖੁਦਾ ਤੇ ਟਿਕੀ ਸਾਡੀ ਬੁਲਾਹਟ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖੁਦਾ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਸਹੀ ਹੈ।

ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਗੌਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 4:23 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹੋ। ਨਵੇਂ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ’’ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਖੁਦਾ ‘‘ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ’’ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਰਾਧਕ ਹੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਾਕਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਕੋਈ ਸੰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ‘‘ਬੰਦਗੀ’’ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ‘‘ਬੰਦਗੀ’’ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਇਨਵੈਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਪੂਰੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਅਹਿਮ ਘਟਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਬੰਦਗੀ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਸਨਿੱਚਰਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਹੀ ਕਮਰ ਕੱਸ ਲਓ! ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਬੰਦਗੀ ਕਾਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਂ! ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਹਾਂ! ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਓ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ‘‘ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਖੇਡ ਦੇ ਵਕਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਵਕਤ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ।’’ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸੇਵਾ ਲਈ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਲੋਕ ਰੂਹਾਨੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੰਦਗੀ ਸਮਾਂ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਮੰਗਦੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਜੀਣ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਮਰ ਰਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ।

ਬੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ! ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਬੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਖੁਦਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਬੰਦਗੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਇਹ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਬੰਦਗੀ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਰਬਉੱਤਮ, ਆਮ ਬੰਦਗੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਚੰਗੇ ਮਸੀਹੀ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਨਾਲ! ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਬੰਧ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚੱਲਣ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅਦਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਣ, ਅਗਿਆਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨ, ਅਸੀਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਅਨਾਦੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਓਸੇ ਦੇ ਵਰਗੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਗਰਜ਼ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਦਲਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਬੰਦਗੀ

ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਟੀਚਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਅਸੀਂ ਮਗਰ ਹਟ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬੰਦਗੀ ਦਿਲੋਂ ਜਾਨ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮੰਨਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਹੋਰ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਤਮਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀ ਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਰਗ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਬੰਦਗੀ ਹੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੁਰਗ ਦਾ ਸਵਾਦ ਚੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਆਓ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲੋ।

ਟਿੱਪਣੀ

¹ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਲੇਖਕ ਡੇਵਿਡ ਰੈਕਟਿਨ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੈ।